

глих столів, виїзних засідань, відеотренінгів, ситуативних досліджень. Крім того, у новому навчальному році частину академічних лекцій планується замінити на лекції-дискусії, лекції з елементами тренінгу або майстер-класу. Проводиться робота щодо організації та проведення виїзних занять на об'єктах господарювання з вивченням інфраструктури цивільного захисту та практичного відпрацювання заходів цивільного захисту.

На наш погляд, використання методики кейс-стаді у навчанні (слухачів) дозволяє не лише поліпшити розуміння управлінської теорії, активізувати пізнавальний інтерес до курсів, що вивчаються, але і сприяє розвитку дослідницьких, комунікативних та творчих навичок прийняття рішень.

Жужа А. А., викладач НМЦ ЦЗ та БЖД Херсонської області

ПІДВИЩЕННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПЕДАГОГА ШЛЯХОМ САМООСВІТИ

Продовження реформування сфери цивільного захисту в Україні висуває до працівників навчально-методичних центрів цивільного захисту вимоги невинного оновлення професійних знань та підвищення кваліфікації. Одним зі шляхів забезпечення цієї вимоги є самоосвітня діяльність педагога.

Самоосвіта педагога полягає у засвоєнні, оновленні, поширенні й поглибленні знань, узагальненні досвіду шляхом цілеспрямованої, системної роботи.

Самоосвіта зазвичай починається з діагностики власних методичних складностей, педагогічних проблем. Проведення зовнішнього діагностування з питань цивільного захисту, педагогічної, методичної, психологічної підготовки викладача та спонукання до самооцінки та самоаналізу власних можливостей, якостей, результатів професійної діяльності стає основною умовою ефективної самоосвіти.

У структурі роботи навчально-методичного центру цивільного захисту та безпеки життєдіяльності Херсонської області самоосвіта посідає вагоме місце. Педагогічні працівники Центру здійснюють самоосвітню діяльність та мають можливість ознайомитись з вимогами нових нормативно-правових документів сфери цивільного захисту, удосконалити власні навички з питань застосування новітніх методик викладання у межах роботи над єдиною науковою проблемою Центру. Так, обрана педагогічним колективом проблема «Компетентнісний підхід до підвищення якості професійної діяльності педагогічних працівників Центру» сприятиме пошуку нових методів та форм проведення занять, розширенню професійної компетентності викладачів та майстрів, підвищенню рівня проведення занять та якіснішому засвоєнню навчального матеріалу слухачами.

Технологія організації самоосвіти педагогічних працівників нашого Центру складається з п'яти етапів.

Перший етап – установчий. Передбачає створення певного настрою до самоосвітньої роботи; вибір мети роботи, враховуючи науково-методичну проблему Центру; формування особистої індивідуальної теми, осмислення послідовності своїх дій.

Другий етап – навчаючий, під час якого педагог знайомиться з психолого-педагогічною та методичною літературою з обраної проблеми освіти.

Третій етап – практичний, під час якого відбувається нагромадження педагогічних фактів, їх добір та аналіз, перевірка нових методів роботи, практична педагогічна діяльність продовжує супроводжуватись вивченням літератури.

Четвертий етап – теоретичне осмислення, аналіз і узагальнення зібраних педагогічних фактів. На даному етапі здійснюється колективне обговорення прочитаної педагогічної літератури; організуються творчі звіти про хід самоосвіти на засіданнях методичної комісії; відвідування з наступним обговоренням відкритих занять з обраної проблеми та інші колективні форми роботи.

П'ятий етап – підсумково-контрольний, під час якого педагог має підбити підсумки своєї самоосвітньої роботи, узагальнити спостереження, оформити результати; при цьому головним виступає опис проведеної роботи й установлених фактів, їх аналіз, теоретичне обґрунтування результатів, формулювання загальних висновків та визначення перспектив у роботі.

Результати самоосвітньої діяльності працівників Центру можуть подаватися у формі:

- доповідей, виступів на семінарах, педагогічних радах, засіданнях методичної комісії;
- реферату;
- програми;
- методичного посібника;
- статті до фахового видання;
- дидактичного матеріалу;
- науково-методичної розробки;
- проекту;
- методичного чи діагностичного кейсу тощо.

Прояв самоосвітньої активності педагогічних працівників – результат високої самоорганізації особистої діяльності, без якої педагог не може вдосконалювати свій професіоналізм. Головними внутрішніми мотивами самоосвіти педагога мають бути: бажання поліпшити слабкі сторони володіння певним напрямом діяльності; глибоке вивчення теорії та практики даної проблеми; намагання осмислити, втілити у практику, запропонувати колегам механізм певної дії; не зупинятися на досягнутому.